

„A versenyképes közszolgálat személyzeti utánpótlásának stratégiai támogatása”

KÖFOP-2.1.5-VEKOP-16-2016-00001

dr. Repka Nóra

Anonimizált határozatok gyűjteménye II.

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Az anonimizált határozatok tárgykörét érintő, a Kit. alapján elbírált ügyek statisztikai bemutatása

Kinevezésmódosítás tárgyú összes ügy: 27

2019. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügy: 18

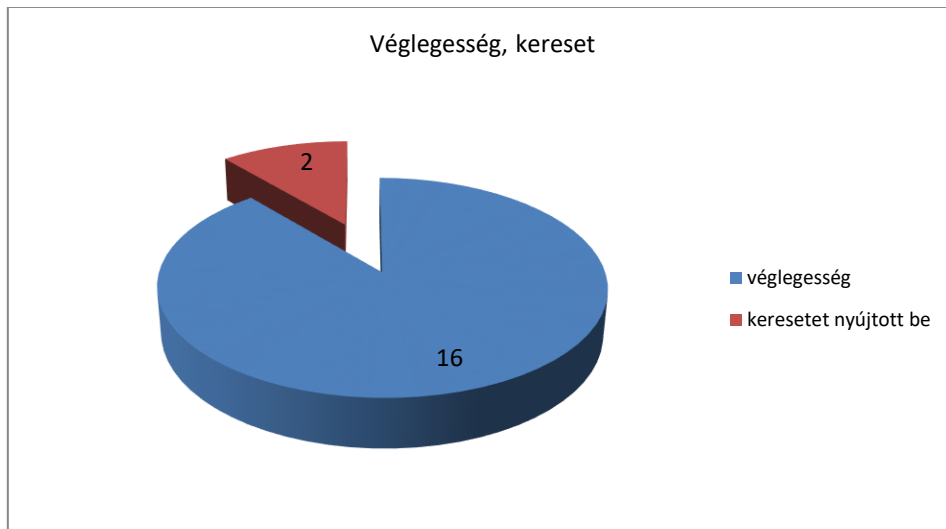
- **beosztási okirat: 17**
 - besorolás, szabadság: 2
 - besorolás: 4
 - besorolás és illetmény: 3
 - szabadság: 2
 - illetmény: 4
 - tájékoztatás hiánya: 1
 - kormányzati szolgálati jogviszony kezdő időpontja: 1
- **illetményt érintő egyéb kinevezésmódosítás: 1**
- **3 ügyben** hivatkoztak egyenlő bánásmód megsértésére

2020. évben lezárult, kinevezésmódosítás tárgyú ügy: 9

- **kinevezésmódosítás: 9**
 - vezetői álláshelyről ügyintézői álláshelyre sorolás: 2
 - illetményt érintő: 1
 - kormányhivatalos átsorolás: 6
- **2 ügyben** hivatkoztak egyenlő bánásmód megsértésére

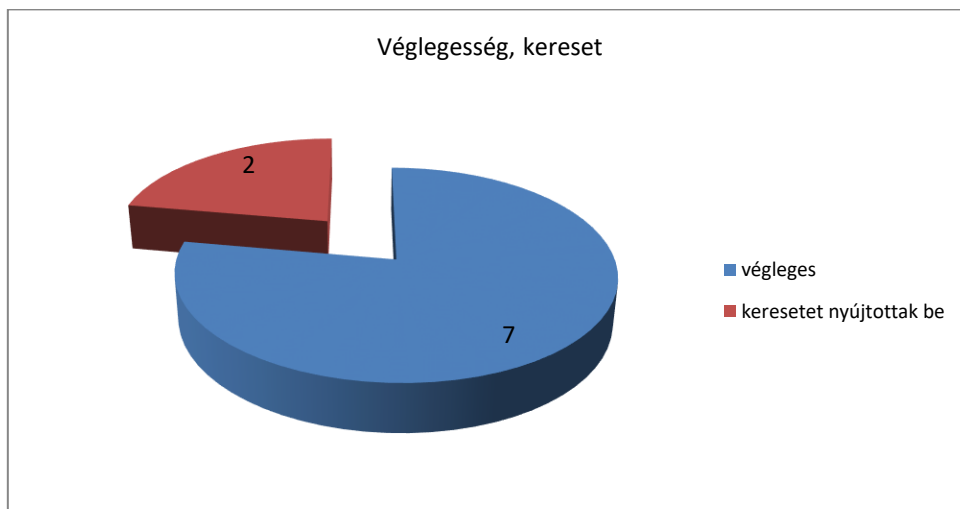
2019. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügyekben hozott határozatok véglegessége és keresetbenváltás:

- véglegesség: **16 (89%)**
- keresettel támadott: **2 (11%)**

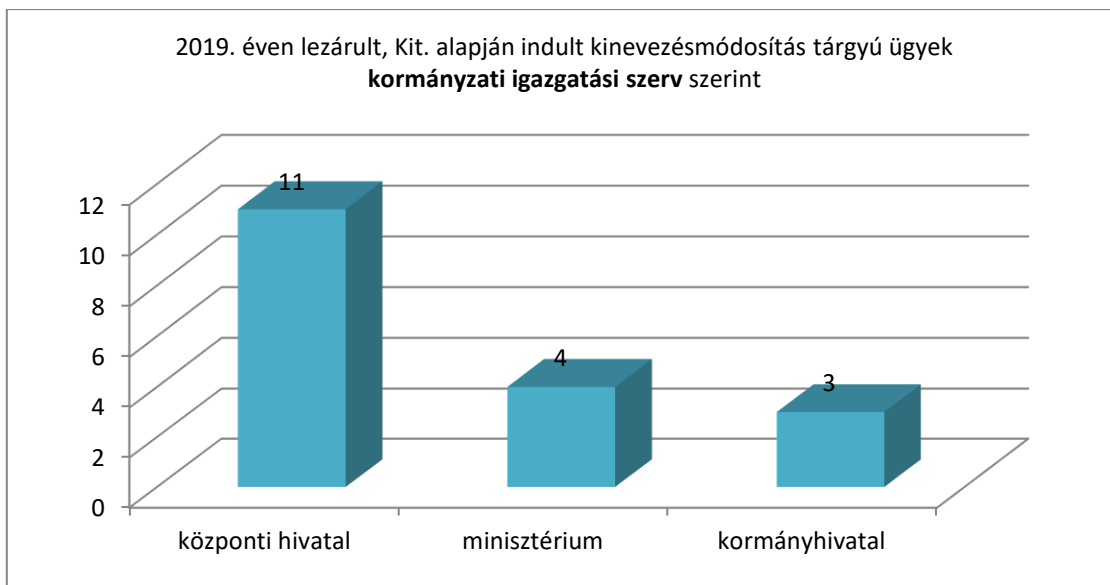
2020. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügyekben hozott határozatok véglegessége és keresetbennyújtás:

- véglegesség: 7
- keresettel támadott: 2

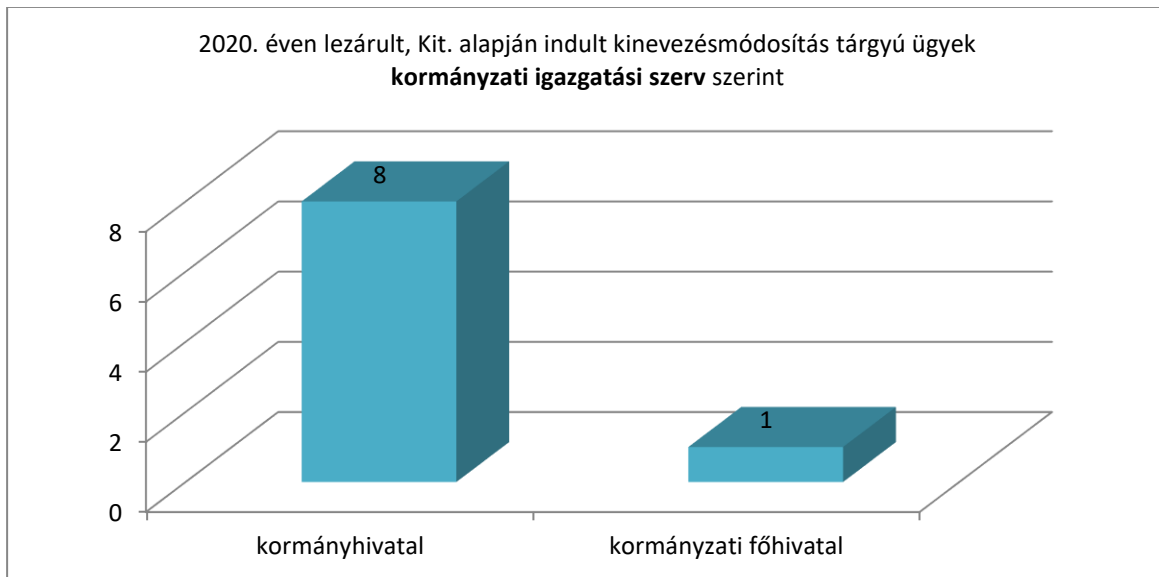
2019. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügyek kormányzati igazgatási szerv szerinti bontásban:

- központi hivatal: **11**
- minisztérium: **4**
- kormányhivatal: **3**

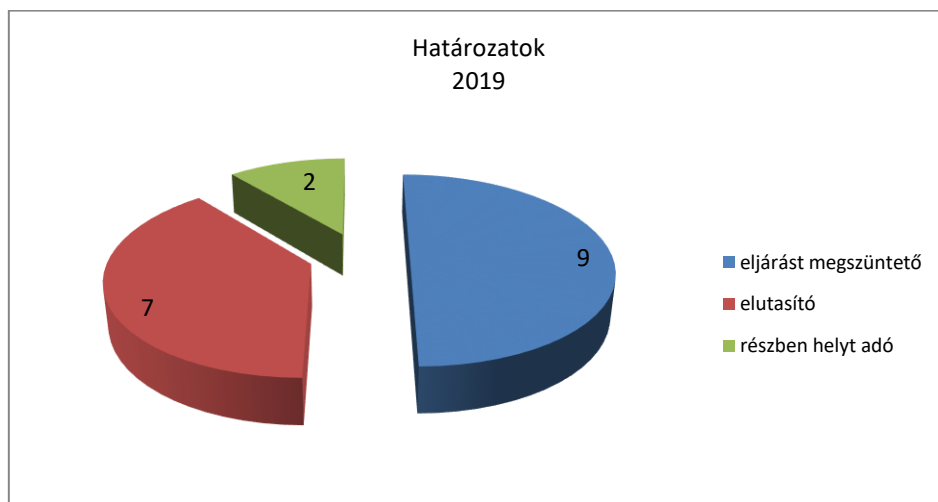
2020. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügyek kormányzati igazgatási szerv szerinti bontásban:

- kormányhivatal: **8**
- kormányzati főhivatal: **1**

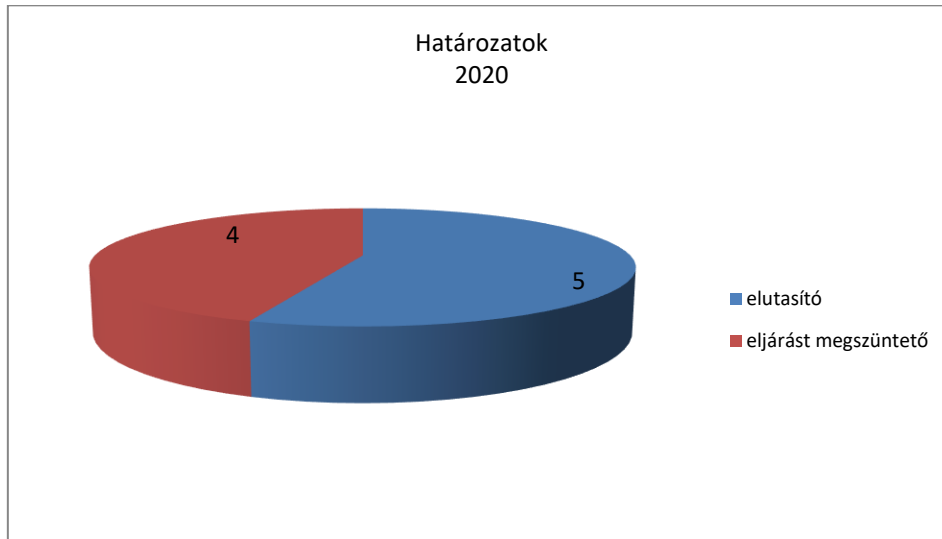
2019. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügyek a határozatok típusa szerint:

- **9 ügyben** eljárást megszüntető határozat
 - panasz visszavonása: 8
 - elkésett: 1
- **7 ügyben** elutasító határozat
- **2 ügyben** részben helyt adó határozat

2020. évben lezárt, kinevezésmódosítás tárgyú ügyek a határozatok típusa szerint:

- **5 ügyben** elutasító határozat
- **4 ügyben** eljárást megszüntető határozat
 - panasz visszavonása: 2
 - hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget: 2

1. eset

A Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonynak a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti, 2019. március 1. napi hatályú kormányzati szolgálati jogviszonnyá történt alakulásával összefüggésben a tisztviselőt 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszony átalakulásáról, a beosztási okiratot el kellett készíteni és az új illetményt meg kellett állapítani.

A Kit. szakított a senioritás elvével, az ezen alapuló előmeneteli rendszert kiváltották az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák. Az új rendszer a munkáltatói jogkör gyakorlójának nagyobb rugalmasságot enged a kormánytisztviselő teljesítményének elismerésére, ösztönzésére. A Kit. hatálybelépését követően az illetmény megállapításának az volt a korlátja, hogy el kellett érnie legalább a tisztviselő 2018. december 1-jén fennálló illetményének összegét.

A szabadságra vonatkozó szabályok a korábbi szabályozáshoz képest jelentősen átalakultak. A kormánytisztviselőnek a Kit. 128. §-ának (1) bekezdése alapján húsz munkanap alapszabadság jár. A Kit. a kormánytisztviselő által betöltött álláshely besorolásától függően állapít meg pótszabadságot, amely besorolás már nem kötődik a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időhöz.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának a Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, melyben a kormányzati igazgatási szerv a panaszos álláshelyének besorolását „vezető-kormánytanácsos” kategóriában, illetményét 2019. március 1. napjától bruttó 400.000 forint összegben állapította meg.

A panaszos érvelése: A panaszos kérte álláshelye besorolásának módosítását „kormányfőtanácsos” kategóriába. Előadta, hogy megállapított illetménye illeszkedik a Kit. 1. melléklet I. táblázata szerinti „kormányfőtanácsos” 3. besorolási kategóriához tartozó illetménysávba is, álláshelyét mégis „vezető-kormánytanácsos” 2. kategóriába sorolták, amellyel álláspontja szerint visszaminősítették. Kitért arra, hogy 21 évnyi jogviszonnyal rendelkezik, munkája során nem volt rá panasz, dicséretben is részesült. Sérelmezte, hogy az intézkedés miatt kevesebb szabadság illeti meg, mint a jogviszony átalakulását megelőzően, 34 nap helyett 25 nap. Utalt arra, hogy kollégáit mind „kormányfőtanácsos” kategóriába sorolták, közöttük még olyat is, aki csak 8 év munkatapasztalattal rendelkezik.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte, hivatkozása szerint a Kit. előírásait betartva járt le. A panaszos jogviszonyának átalakulását megelőzően a Kttv. szerinti „főtanácsos” besorolási osztály 12. fizetési fokozatába tartozott, havi bruttó illetménye 301.500 forint volt. Az illetmény meghatározásakor figyelembe vette a panaszos előző évi, 94,15%-os minősítését. Utalt arra, hogy a szabadság mértékének megállapítása során a Kit. 128. §-ának (3) bekezdésében meghatározottak szerint járt el, amely egyértelműen megszabja az alkalmazható kereteket.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya a Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonná alakult át, a panaszos álláshelyének besorolását „vezető-kormánytanácsos” kategóriában, illetményét 2019. március 1. napjától bruttó 400.000 forint összegben állapította meg. A kormányzati igazgatási szerv rendelkezett arról is, hogy a panaszos 2019. március 1-től időarányosan 20 munkanap alapszabadságra, és álláshelyének besorolásától függően évente pótszabadságra jogosult.

A panaszos Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján 2019. március 1. napjával Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonná alakult át. A Kit. 285. §-ának (2) bekezdése alapján a panaszost 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszonya Kit. 286. §-ának (1) bekezdése szerinti átalakulásáról, részére a Kit. szerinti kinevezési okmányt ezen időpontig kellett kiállítani, illetményét a 286. §-a alapján megállapítani. A kormányzati igazgatási szerv a 16/2019. (II. 13.) Korm. rendelet 7/A. §-ának (2) bekezdésével összhangban a Kit. 86. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti beosztási okiratban e kötelezettségeinek határidőben eleget tett, az okiratot a panaszos részére 2019. március 13-án igazoltan kézbesítette.

A Kit.-hez a jogalkotó által fűzött részletes indokolásban foglaltak szerint az új törvény a korábbi szabályozáshoz képest felváltotta a szenioritáson alapuló előmenetelt, az új rendszerben a díjazás nem az eltöltött szolgálati időhöz kötött, hanem hangsúlyosabb szerephez jut a képesség, a hozzáértés, a kompetenciák és a teljesítmény. Ez a rendszer a munkáltatói jogkör gyakorlójának nagyobb rugalmasságot enged a kormánytisztviselő teljesítményének elismerésére, ösztönzésére. Az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák váltják ki a szenioritás elvén alapuló előmeneteli rendszert.

A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit.-ben foglalt új szabályozás alapulvételével a panaszost „vezető-kormánytanácsos” besorolási fokozatba sorolta be, amely besorolási fokozathoz tartozó illetmény alsó határa 350.000 forint, felső határa 650.000 forint. A panaszos illetményét az e kategóriához tartozó kereten belül határozta meg 400.000 forint összegben.

A Kit. 286. §-ának (1) bekezdése az illetmény meghatározásának korlátjaként rögzíti, hogy a megállapított illetménynek legalább a 2018. december 1-jén fennálló illetmény összegét el kell érnie. A panaszos illetménye 2018. december 1. napján 301.500 forint volt, e feltétel a panaszos esetében teljesült.

A Kit. 286. §-ának (4) bekezdése szerint a besorolási fokozat, valamint az illetmény meghatározásakor a munkáltatói jogkör gyakorlójának figyelembe kell vennie az érintett kormánytisztviselő 2018. második félévi teljesítményértékelését. A kormányzati igazgatási szerv kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy figyelemmel volt a 2018. évi teljesítményértékelésre és minősítésre, annak alapján emelte meg a korábbi illetmény 33%-kal.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a kormányzati igazgatási szerv az illetmény meghatározásakor a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el. Az a körülmény, hogy a panaszos illetménye a 3., kormány-főtanácsos besorolási fokozathoz tartozó illetménykeretbe (400.000 – 750.000 forint) is beletartozik, nem vonja automatikusan maga után az érintett magasabb besorolási fokozatba történő sorolását

A sérelmezett kevesebb munkanap szabadsággal kapcsolatban a Döntőbizottság utalt rá, hogy a beosztási okiratnak nem kötelező eleme a szabadság meghatározása, ugyanakkor a kinevezési okmány a kormányzati szolgálati jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet. A kormányzati igazgatási szerv helytállóan állapította meg a panaszos 2019. március 1-től időarányosan 20 munkanap alapszabadságra és betöltött álláshely besorolásától függően évente pótszabadságra jogosult.

A szabadságra vonatkozó szabályok a korábbi szabályozáshoz képest jelentősen átalakultak. A kormánytisztviselőnek a Kit. 128. §-ának (1) bekezdése alapján húsz munkanap alapszabadság jár. A pótszabadság mértékét a Kttv. a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetén a kormánytisztviselő besorolásához kötötte, a besorolás pedig a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő függvénye volt, ami a szénioritáson alapuló előmenetel alappilléret jelentette. A Kit. szakított a szénioritás elvével és az ezen alapuló előmeneteli rendszert kiváltották az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák. A Kit. 128. §-ának (3) bekezdése a kormánytisztviselő által betöltött álláshely besorolásától függően állapít meg pótszabadságot, amely besorolás már nem kötődik a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időhöz.

Az a körülmény, hogy a szabadság mértékének a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján történő számítása a panaszost hátrányosan érinti, a szabadság megállapítása során nem vehető figyelembe, a kormányzati igazgatási szerv a mindenkor hatályos jogi szabályozás alapján köteles eljárni, attól eltérni nincsen lehetősége.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, az alap- és pótszabadság mértékét a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban helyesen állapította meg, ezért az R. 21. §-a (2) bekezdés b) pontja alapján a panaszt elutasította.

2. eset

A kormánytisztviselő kormányzati szolgálati jogviszony keretében történő foglalkoztatása esetén a Kit. rendelkezései az irányadók, az Mt. szabályainak alkalmazása kizárt.

A kormánytisztviselőnek a Kit. 128. §-ának (1) bekezdése alapján húsz munkanap alapszabadság jár. A pótszabadság mértékét korábban a Kttv. a besoroláshoz kötötte, a besorolás pedig a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő függvénye volt, ami a szenioritáson alapuló előmenetel alappilléret jelentette. A Kit. azonban szakított a szenioritás elvével, és az ezen alapuló előmeneteli rendszert kiváltották az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák. A Kit. 128. §-ának (3) és (4) bekezdései a kormánytisztviselő által betöltött álláshely besorolásától függően állapítják meg a pótszabadságot, amely besorolás nem kötődik a kormányzati jogviszonyban töltött időhöz.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának a Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, melyben a kormányzati igazgatás szerv a panaszos álláshelyének besorolását „hivatali főtanácsos II.” kategóriában állapította meg. Ezen felül rendelkezett arról, hogy a panaszost a munkában töltött idő alapján naptári évenként 20 munkanap alapszabadság, valamint az álláshelyi besorolása alapján 8 nap pótszabadság illeti meg.

A panaszos érvelése: A panaszos az éves szabadság napjainak számát az Mt. alapján kérte megállapítani. Álláspontja szerint az Mt. szabályait minden munkavállalóra alkalmazni kell, annak rendelkezéseitől főszabály szerint a munkaszerződés csak a munkavállaló javára térhet el. Kitért arra, hogy életkorára tekintettel az Mt. rendelkezései alapján számára 30 nap (20+10 nap) szabadság megállapítása lenne helyes, és ezen felül illeti meg a Kit. szerinti álláshelyi besorolása alapján járó 8 nap pótszabadság.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján átalakult, őt nem munkaviszony, hanem kormányzati szolgálati jogviszony keretében foglalkoztatják. Erre tekintettel az Mt. előírásait nem kell és nem is lehet esetében alkalmazni, ezért a beosztási okirat jogszerű.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A panaszos Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján 2019. március 1. napjával Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át. A Kit. 285. §-ának (2) bekezdése alapján a panaszost 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszonya Kit. 286. §-ának (1) bekezdése szerinti átalakulásáról, részére a Kit. szerinti kinevezési okmányt ezen időpontig kellett kiállítani, illetményét a 286. § alapján megállapítani.

A kormányzati igazgatási szerv a 16/2019. (II. 13.) Korm. rendelet 7/A. §-ának (2) bekezdésével összhangban a Kit. 86. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti beosztási okiratban e kötelezettségeinek határidőben eleget tett, az okiratot a panaszos részére 2019. március 14-én igazoltan kézbesítette. A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit.-ben foglalt új szabályozás alapulvételével a panaszost a Kit. 1. mellékletének II. illetménytáblája alapján a „hivatali főtanácsos II.” besorolási fokozatba besorolta.

A Kit. 86. §-ának (2) bekezdése alapján a beosztási okiratnak nem kötelező eleme a szabadság meghatározása. A Kit. 86. §-ának (4) bekezdése szerint ugyanakkor a kinevezési okmány - amelynek a beosztási okirat a részét képezi - a kormányzati szolgálati jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet.

A kormánytisztviselő alap- és pótszabadságára vonatkozó szabályokat a Kit. 128. §-a, a gyermeket nevelő kormánytisztviselő pótszabadságára vonatkozó speciális szabályokat a Kit. 155. §-a tartalmazza. E rendelkezések egyértelműen meghatározzák, hogy az érintett kormánytisztviselő hány munkanap szabadságra jogosult.

A kormányzati igazgatási szerv helytállóan állapította meg, hogy a panaszos 2019. március 1-től időarányosan 20 munkanap alapszabadságra, és a betöltött álláshely besorolásától függően évente 8 munkanap pótszabadságra jogosult.

A szabadságra vonatkozó szabályok a korábbi szabályozáshoz képest jelentősen átalakultak. Míg a Kttv. vonatkozó rendelkezései alapján a kormánytisztviselőt megillető alapszabadság mértéke huszonöt munkanap volt, a Kit. 128. §-ának (1) bekezdése alapján a kormánytisztviselőnek húsz munkanap alapszabadság jár.

A Kttv. a pótszabadság mértékét a besoroláshoz kötötte, a besorolás pedig a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött idő függvénye volt, ami a szenioritáson alapuló előmenetel alappillértét jelentette. A Kit. azonban szakított a szenioritás elvével, és az ezen alapuló előmeneteli rendszert kiváltották az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák. A Kit. 128. §-ának (3) és (4) bekezdései a kormánytisztviselő által betöltött álláshely besorolásától függően állapítják meg a pótszabadságot, amely besorolás nem kötődik a kormányzati jogviszonyban töltött időhöz.

A panaszost 2019. március 1. napjától kormányzati szolgálati jogviszony – és nem munkaviszony – keretében foglalkoztatják, ezért jogviszonyára kizárólag a Kit. rendelkezései alkalmazandó, az Mt. szabályainak alkalmazása kormányzati szolgálati jogviszony esetében kizárt.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt le, az alap- és pótszabadság mértékét a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel összhangban helyesen állapította meg, ezért az R. 21. §-a (2) bekezdés b) pontja alapján a panaszt elutasította.

3. eset

A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit.-ben foglalt új szabályozás alapulvételével sorolta be a panaszost a kormányhivatali tanácsos I. előmeneteli fokozatba, és az e fokozathoz tartozó kereten belül határozta meg illetményét. A beosztási okiratban megállapított illetmény eléri az előmeneteli fokozat szerinti illetmény alsó határát, így a Kit. 273. §-ának (5) bekezdésében előírt feltételek teljesültek. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések a beosztási okirattal összefüggésben nem írnak elő indokolási kötelezettséget a kormányzati igazgatási szerv részére.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos állami szolgálati jogviszonyának a Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonná történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, melyben a kormányzati igazgatási szerv a panaszos betöltött álláshelyének alapjául szolgáló előmeneteli fokozatot „kormányhivatali tanácsos I.” kategóriában, az illetményét 2019. március 1. napjától bruttó 240.000 forint összegben állapította meg.

A panaszos érvelése: A panaszos a beosztási okirat hatályon kívül helyezését, valamint a kormányzati igazgatási szerv illetménykülönbözet megfizetésére kötelezését kérte 2019. január 1-jei visszamenőleges hatállyal. Sérelemzte, hogy nem indokolták meg, milyen okból csökkentették illetményét. Hangsúlyozta, hogy vele szemben nem folyt fegyelmi eljárás, nem részesült írásbeli megrovásban, figyelmeztetésben, nem alkalmaztak vele szemben olyan szankciót, amely visszaminősítést vagy illetménycsökkenést eredményezhetett volna.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a sérelmezett intézkedés során jogszerűen járt el.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A panaszos Áttv. szerinti állami szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján 2019. március 1. napjával Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át. A Kit. 285. §-ának (2) bekezdése alapján a panaszost 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszonya Kit. 286. §-ának (1) bekezdése szerinti átalakulásáról, részére a Kit. szerinti kinevezési okmányt ezen időpontig kellett kiállítani, illetményét a 286. § alapján megállapítani. A kormányzati igazgatási szerv a beosztási okiratban e kötelezettségeinek határidőben eleget tett.

A Kit. indoklásában foglaltak szerint az új törvény a kormányhivatalok kormánytisztviselőire és ügykezelőire a jogbiztonság érdekében megtartotta a szenioritáson alapuló előmeneteli rendszert. A kormányhivatalok kormánytisztviselői és ügykezelői két ügyintézői osztályba sorolhatóak, az általános és a kiemelt ügyintézői osztályba. Mindkét ügyintézői osztály előmeneteli fokozatokra tagolódik. Az általános ügyintézői osztálynak érettségi és felsőfokú végzettségű kormánytisztviselő esetén eltérő előmeneteli fokozatai vannak. A kiemelt ügyintézői osztály előmeneteli fokozatai közép- és felsőfokú végzettség esetén is egységesek.

A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit.-ben foglalt új szabályozás alapulvételével a panaszost „kormányhivatali tanácsos I.” előmeneteli fokozatba sorolta be, amely előmeneteli fokozathoz tartozó illetmény alsó határa 230.000 forint, felső határa 380.000 forint. A panaszos illetményét az e fokozathoz tartozó kereten belül határozta meg 240.000 forint összegben.

Figyelemmel arra, hogy a támadott beosztási okiratban megállapított illetmény eléri az előmeneteli fokozat szerinti illetmény alsó határát, a Kit. 273. §-ának (5) bekezdésében előírt feltételek teljesültek. A kormányzati igazgatási szerv a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, a beosztási okirattal összefüggésben indokolási kötelezettség nem terhelte.

A Döntőbizottság az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján a panaszt elutasításáról rendelkezett.

4. eset

Az eljárást meg kell szüntetni, ha a panaszos a Kit. 168. §-ának (2) bekezdésében előírt 30 napos igényérvényesítési határidőt bizonyítottan elmulasztotta, és az igazolási kérelmet is határidőn túl terjesztette elő. Az igényérvényesítési határidő elmulasztása tekintetében a Döntőbizottság méltányosságot nem gyakorolhat.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, melyben a kormányzati igazgatási szerv a panaszos álláshelyének besorolását „vezető-hivatalnancs” kategóriában, illetményét 2019. március 1. napjától 350.000 forint összegben, szabadságát 27 munkanapban állapította meg.

A panaszos érvelése: A panaszos sérelmezte a besorolási fokozatot, és a megállapított illetmény mértékét, szabadságának csökkentését. Hivatkozott az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére. Kitért arra, hogy 2020. április 11. napján megkísérelte a közszolgálati panaszt e-Papír szolgáltatáson keresztül előterjeszteni, de a beadvány nem érkezett meg. Erre tekintettel a panaszt postai úton 2019. április 12-én benyújtotta.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elkészítése miatt az eljárás megszüntetését, érdemben a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a kormánytisztviselő illetményét az álláshelyhez tartozó besorolás szerinti sávon belül a munkáltatói jogkör gyakorlója állapítja meg, a megállapított illetmény az adott naptári évben a teljesítményértékelés alapján módosítható. A panaszos havi illetménye 2018. december 1. napján bruttó 291.400 forint volt, a beosztási okiratban a Kit. szerinti illetményt 350.000 forint összegben határozta meg.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság az eljárást megszüntette.

A kormányzati igazgatási szerv által csatolt letöltési igazolás szerint a panaszos a részére elektronikus úton megküldött beosztási okiratot - nyilatkozatával egyezően - 2019. március 12-én töltötte le tárhelyéről, a panaszt 2019. április 12-én adta postára.

A közszolgálati panasz benyújtására nyitva álló harminc napos határidő 2019. március 13. napján kezdődött meg és 2019. április 11. napján járt le, amely napon a panaszos még benyújthatta a Döntőbizottságnak a panaszát.

A Döntőbizottság vizsgálta, hogy a panaszos által e-Papír útján előterjesztett panasz mely okból nem érkezett meg a Döntőbizottság hivatali kapujára. E körben megkereste az e-Papír kijelölt szolgáltatóját, a Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt.-t (a továbbiakban: NISZ Zrt.) annak érdekében, hogy tisztázza 2019. április 11-én fennállt-e olyan üzemzavar, üzemszünet, vagy bármely egyéb ok, mely miatt az e-Papír szolgáltatás nem működött, átmenetileg vagy tartósan nem volt elérhető.

A NISZ Zrt. tájékoztatása szerint 2019. április 11-én nem állt fenn üzemzavar az e-Papír szolgáltatásban, rendszerük alapján a megjelölt napon a Döntőbizottság hivatali kapujára más felhasználóktól dokumentumok érkeztek az e-Papír szolgáltatáson keresztül.

A panaszos 2019. június 27-én igazolási kérelmet nyújtott be, melyben hivatkozott arra, hogy a 30 napos határidőt „egy hónapként” kezelte, és úgy gondolta, hogy a panasz benyújtásának határideje 2019. április 12-én jár le. Hangsúlyozta, hogy a panasz és az abban foglalt sérelem túl nagy ahhoz, hogy az eljárást egy nap határidőtúllépés miatt a Döntőbizottság megszüntesse. A mulasztás vétlenségének alátámasztására orvosi igazolást csatolt, miszerint orvosa 2019. április 11-én 16 óra 25 perckor otthonában ellátta, és nem javasolta otthonának elhagyását 12-16 órán át.

A panaszos nyilatkozata szerint a Döntőbizottság Titkárságától értesült arról, hogy az e-Papír szolgáltatáson keresztül előterjesztett panasz a Döntőbizottság hivatali kapujára nem érkezett meg, így az R. 16. §-ában meghatározott tudomásszerzés időpontja 2019. április 12. napja. Továbbá azon körülmény, hogy a panaszos orvosának javaslatára otthonát nem hagyhatta el 12-16 órán át, a panasz benyújtását megakadályozó körülmény megszűnése 2019. április 12-én délelőtt 8 óra 25 perckor következett be.

A tudomásra jutás és az akadály megszűnésének napja a panaszos esetében egybeesik, mely időponttól számított 15 nap 2019. április 29-én járt le. Ezen a napon a panaszos még postára adhatta volna igazolási kérelmét, de azt ténylegesen az eljárás során 2019. június 27-én nyújtotta be. Erre tekintettel az igazolási kérelem elkészt.

Nem méltányolható a panaszos igazolási kérelmében foglalt azon állítása, miszerint a 30 napos határidőt „egy hónapként” vette figyelembe, ez az állítás a mulasztás vétlenségét, azaz az önhiba hiányát nem alapozza meg. A panaszos már a beosztási okiratban egyértelmű tájékoztatást kapott a tekintetben, hogy az ellen a kézbesítésétől számított harminc napon belül van helye a közszolgálati panasz benyújtásának.

A Döntőbizottság az R. 21. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján az eljárást megszüntette, mert a panaszos az igényérvényesítési határidőt elmulasztotta, és az R. 16. §-ában foglalt igazolási kérelmet is határidőn túl terjesztette elő. Az igényérvényesítési határidő elmulasztása tekintetében a Döntőbizottság méltányosságot nem gyakorolhat arra tekintettel, hogy a panaszos sérelme nagyobb mértékű annál sem, hogy egy nap miatt az eljárást megszüntesse. A panaszos érvelése e körben nem vehető figyelembe.

5. eset

A Kit. a 285. §-ának (7) bekezdése a jogviszonyokban folyamatosságot ír elő, a kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulás tehát nem szakítja meg a jogviszonyt, ez a szolgálati elismerésre való jogosultság szempontjából is érvényes.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos állami szolgálati jogviszonyának Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, melyben a szolgálati elismerésének kezdő időpontját is megállapította.

A panaszos érvelése: A panaszos a beosztási okirat kijavítását kérte, sérelmezte a kormányzati szolgálati jogviszonyának és szolgálati elismerésének kezdő időpontját. Álláspontja szerint az időpont helyesen 1982. augusztus 9. napja. Kitért arra, hogy az időpontban mutatkozó eltérés jelentős, mivel részére így hat hónappal kitolódik a 25 éves szolgálati elismerésre jogosultság időpontja.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a panaszos 1995. december 1-től 2019. május 20-ig állt a kormányzati igazgatási szervnél kormányzati szolgálati jogviszonyban. Utalt arra, hogy a panaszosra korábban irányadó Kttv. 8. §-ának (5) bekezdése szerint a munkavégzési kötelezettséggel nem járó megszakítás nélküli, hat hónapot meghaladó időtartamból hat hónapot lehet figyelembe venni. Mivel a panaszos 2012. március 19-től 2013. március 30-ig betegállományban volt, így a kormányzati szolgálati jogviszony számított kezdő időpontja 1983. február 19. napja. A kormányzati igazgatási szerv és a panaszos között 2015. július 4. napján közös megegyezéses kinevezésmódosítás jött létre, mely a panasszal támadott munkáltatói intézkedéssel azonosan tartalmazta a kezdőidőpontot, a panaszos azzal szemben jogorvoslással nem élt, így ízt utólag már nem vitathatja. Utalt arra, hogy a kormányzati szolgálati jogviszony számított kezdő időpontja és a szolgálati elismerésre jogosító időtartamok nem esnek egybe. A panaszos jogviszonyából csak az 1991. június 10-től 1992. október 26-ig, valamint az 1995. december 1-től 2019. május 20-ig terjedő időtartamok vehetők figyelembe. A beosztási okirat kézhezvételét követően a panaszos kérte felmentését, mely alapján jogviszonyát 2019. május 20. napjával megszüntették.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A panaszos Áttv. szerinti állami szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján 2019. március 1. napjával Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át.

A Kit. 285. §-ának (2) bekezdése alapján a panaszost 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszonya Kit. 286. §-ának (1) bekezdése szerinti átalakulásáról, részére a Kit. szerinti kinevezési okmányt ezen időpontig kellett kiállítani, illetményét a 286. § alapján megállapítani. A kormányzati igazgatási szerv a beosztási okiratban e kötelezettségeinek határidőben eleget tett.

A Kit. 285. §-ának (7) bekezdése a jogviszonyokban folyamatosságot ír elő, a kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulás tehát nem szakítja meg a jogviszonyt, kifejezetten kimondja törvény, hogy a szolgálati elismerésre való jogosultság szempontjából az érintett jogviszonyát folyamatosnak kell tekinteni.

A Kit. szabályaiból levezethető folyamatosság következtében fennmaradt a kormányzati igazgatási szerv és a panaszos közötti megállapodás a kormányzati szolgálati jogviszony időpontját illetően.

A kormányzati igazgatási szerv helyesen állapította meg a kezdő időpontot. A Döntőbizottság nem vehette figyelembe a panaszos szolgálati elismeréssel kapcsolatos érvelését, mivel a Kit. 145. §-ának (3) bekezdése szabályozza a szolgálati elismerésre jogosító időtartamok meghatározását.

A fentiek alapján a szolgálati elismerés szempontjából sem vehető figyelembe a panaszos által sérelmezett 2012. március 19-től 2013. március 30-ig terjedő idő teljes tartama.

A sérelmezett munkáltatói intézkedés meghozatala során a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, ezért a Döntőbizottság az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján a panaszt elutasította.

6. eset

A kormányzati igazgatási szerv a támadott beosztási okiratot igazoltan 2019. március 14. napján kézbesítette a panaszos részére, mely alapján a közszolgálati panasz előterjesztésére nyitva álló harminc napos igényérvényesítési határidő utolsó napja 2019. április 15. napja volt. A panaszos elmulasztotta a Kit. 168. §-ának (2) bekezdése szerinti igényérvényesítési határidőt azáltal, hogy a panaszt csak 2019. június 27-én nyújtotta be elektronikus úton a Döntőbizottsághoz. A beosztási okirat kézbesítésének időpontjára tekintettel a panaszos 2019. március 22. napjáig kérhette volna a felmentését, azonban ennek nem tett eleget. A beosztási okirat szerinti felmentés határidőn túli kérelmezésére jogszabály által biztosított lehetőség nincs.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, melyben a kormányzati igazgatási szerv tájékoztatta a panaszost, hogy az okiratközlését követő öt munkanapon belül – a nyilatkozattétel időpontjától kezdődően – írásban kérheti a felmentését.

A panaszos panaszt terjesztett elő annak tárgyában is, hogy kérelmére a kormányzati igazgatási szerv felmentéssel nem szüntette meg a kormányzati szolgálati jogviszonyát.

A panaszos érvelése: A panaszos sérelmezte, hogy jogviszonya átalakult, „vezető-hivatalitanácsos” besorolási kategóriába sorolták és szabadsága csökkent. A panaszos kérte a felmentését, és a végkielégítés megfizetését. Előadta, hogy a beosztási okiratról 2019. április 12-én szerzett tudomást, az okiratot korábban a házastársa töltötte le az ő ügyfélkapujának használata során, de annak tartalmáról nem tájékoztatta. Kérte felmentését, de azt elutasították. Sérelmezte az előzetes tájékoztatás elmaradását a szolgálati jogviszonyában beálló változások és a szabadság napainak jövőbeni csökkentésének tekintetében.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy beosztási okiratot 2019. március 14-én ügyfélkapun keresztül küldte meg a panaszos részére, az okirat aznap kézbesítettnek tekintendő. A panaszos nem kérte a felmentését, a jogvesztő határidőn túl arra már nincs lehetősége. A panaszost erről írásban tájékoztatta. Hivatkozott a NISZ Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató Zrt. (a továbbiakban: NISZ) jelszókezelési szabályzatának azon rendelkezésére, mely felhívja a figyelmet arra, hogy a felhasználók a jelszavakat tartsák titokban, és másnak azt ne adják át.

A Döntőbizottság döntése: A Közzolgálati Döntőbizottság a beosztási okirat tekintetében az eljárást megszüntette, annak tárgyában, hogy a panaszos kérelmére a kormányzati igazgatási szerv a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyát felmentéssel nem szüntette meg, a közzolgálati panaszt elutasította.

I. Beosztási okirat

A támadott beosztási okiratot az ahhoz tartozó feladási igazolás szerint a NISZ biztonságos kézbesítési szolgáltatási rendszere 2019. március 14-én befogadta. A letöltési igazolás alapján az okirat letöltése 2019. március 14-én megtörtént a panaszos ügyfélkapujáról. Mindezek alapján a beosztási okirat 2019. március 14-én kézbesítettnek minősül az E-ügyintézési törvény 14. §-a (4) bekezdésének a) pontja alapján.

A Kit. 73. §-ának (3) bekezdése szerint a határidő számítására okot adó cselekmény 2019. március 14-én következett be, ezért a Kit. 168. §-ának (2) bekezdésében foglalt határidőt 2019. március 15-i kezdőnappal kell számítani. A közszolgálati panasz előterjesztésére nyitva álló 30 napos igényérvényesítési határidő utolsó napja 2019. április 15. napja volt (tekintettel arra, hogy a határidő utolsó napja szombatra, munkaszüneti napra esett), a panaszosnak ezen időpontig lett volna lehetősége a beosztási okiratra vonatkozó panaszát előterjeszteni. A panaszt azonban csak 2019. június 27-én nyújtotta be elektronikus úton a Döntőbizottsághoz, melyből az következik, hogy az igényérvényesítésre nyitva álló határidőt elmulasztotta.

A Döntőbizottság igazolási kérelemnek tekintette a panaszos azon előadását, hogy a támadott beosztási okiratot a házastársa töltötte le, ez eredményezte a késedelmes előterjesztést.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy 2019. április 12-én szerzett tudomást a beosztási okirat kézbesítéséről, innentől számítva az igazolási kérelem előterjesztésének határideje 2019. április 27. napja volt. A panaszos azonban csak 2019. június 27. napján benyújtott panaszban hivatkozott a késedelmére.

A mulasztás vétlenségét a panaszos által előadott körülmények egyébként sem mentenék ki. A letöltési igazolás szerint a beosztási okirat letöltése a panaszos neve alatt történt. Helytállóan hivatkozott a kormányzati igazgatási szerv a NISZ jelszókezelési szabályzatára, mely alapvető szinten hívja fel a felhasználók figyelmét, hogy tartsák titokban a jelszót és azt ne adják át másnak. Amennyiben a panaszos ezen kötelezettségének eleget tett, az abból adódó hátrányos következményeket a viselnie kell.

A Döntőbizottság a panaszos igazolási kérelmét elutasította, és a beosztási okirat tekintetében az igényérvényesítési határidő elmulasztása okán az R. 21. §-a (3) bekezdésének c) pontja alapján az eljárást megszüntette.

II. Annak tárgyában előterjesztett panasz, hogy a beosztási okirat közlését követően a panaszos kérelmére a kormányzati igazgatási szerv a panaszos jogviszonyát felmentéssel nem szüntette meg.

A panaszos Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján 2019. március 1. napjával Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át. A Kit. 285. §-ának (2) bekezdése alapján a panaszost 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszonya Kit. 286. §-ának (1) bekezdése szerinti átalakulásáról, részére a Kit. szerinti kinevezési okmányt (beosztási okiratot) ezen időpontig kellett kiállítani, illetményét a 286. §-a alapján megállapítani. A kormányzati igazgatási szerv a beosztási okiratban e kötelezettségeinek határidőben eleget tett, a hivatkozott okiratot a panaszos részére 2019. március 14-én igazoltan kézbesítette.

A panaszos ebben a körben is arra hivatkozott, hogy a beosztási okiratról és annak tartalmáról csak 2019. április 12-én szerzett tudomást, mivel az okiratot a házastársa töltötte le az ügyfélkapujáról, így önhibáján kívül esett el a beosztási okirat szerinti, öt munkanapon belüli felmentési kérelem előterjesztésének lehetőségétől.

Az I. pontban kifejtettek szerint a panaszos által előadottak relevanciával nem bírnak. A beosztási okiratban foglalt, felmentési kérelem előterjesztésére nyitva álló öt munkanapos határidőt 2019. március 18-i kezdő nappal kell számolni (tekintettel a március 15-i ünnepnapra és a március 16-17-i pihenőnapokra). Mindezek alapján a panaszos a felmentését 2019. március 22-ig kérhette volna, azonban ennek nem tett eleget. A beosztási okirat szerinti felmentés határidőn túli kérelmezésére jogszabály által biztosított lehetőség nincs. Helytállóan járt el a kormányzati igazgatási szerv, amikor a panaszos jogviszonyát a jogszabályi határidőn túl előterjesztett kérelme alapján felmentéssel nem szüntette meg.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a Kit. az előzetes értesítésre vonatkozóan nem tartalmaz kötelezettségét a kormányzati igazgatási szerv tekintetében.

A Döntőbizottság a panaszt arra irányuló részét tekintve, hogy a kinevezésmódosítást követően a panaszos kérelmére a kormányzati igazgatási szerv a panaszos jogviszonyát felmentéssel nem szüntette meg, az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján elutasította.

7. eset

A szabadságra vonatkozó szabályok a Kit. szerint a korábbi szabályozáshoz képest jelentősen átalakultak. A Kit. 128. §-ának (1) bekezdése alapján a kormánytisztviselőnek évente húsz munkanap alapszabadság jár. A Kit. kifejezetten szakított a senioritás elvével, és az ezen alapuló előmeneteli rendszert kiváltották az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák. A Kit. 128. §-ának (3) bekezdése az álláshely besorolásától függően állapít meg pótszabadságot, amely besorolás már nem kötődik a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időhöz.

A Kit. 285. §-ának (9) bekezdése általános jelleggel biztosította a kormánytisztviselő számára a felmentés kérelmezését, ebben az esetben a Kit. 89. §-ának (3) bekezdését nem kell alkalmazni. A panaszosnak a beosztási okirat tartalma alapján kellő adat állt rendelkezésére ahhoz, hogy eldönthesse, kéri-e jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetését. Mivel a panaszos ilyen kérelmet nem nyújtott be, a kormányzati igazgatási szerv nem is menthette őt fel. Az öt munkanapos törvényi határidőn túl ilyen kérelem már nem terjeszthető elő.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, miszerint a panaszos álláshelyének besorolása „vezető-kormánytanácsos”, illetménye bruttó 448.000 forint összeg. A beosztási okirat tartalmazta, hogy a panaszos az okirat közlését követő öt munkanapon belül írásban kérheti a felmentését, illetve rögzítette, hogy a szabadságának tárgyevi időarányos mértékét a szabadságértékesítője tartalmazza.

A panaszos érvelése: A panaszos sérelmezte, hogy egyoldalú kinevezésmódosítással szabadságát 11 munkanappal csökkentették, ez álláspontja szerint a jogviszony olyan mértékű tartalmi megváltoztatását jelentette, melyre egyoldalú kinevezésmódosítás útján nem lett volna mód. Kérte a felmentését is, illetve a végkielégítés megállapítását. A korábbi kinevezésében foglaltaknál hátrányosabb helyzetbe került, mely sérti az Alaptörvényben rögzített a munkavállaló éves fizetett szabadságához való jogát. Kitért arra, hogy a Kit. 89. §-ának (3) bekezdésében szereplő okok között nem szerepelt a szabadság időtartamának csökkenése, ezért nem volt lehetősége a felmentés kezdeményezésére.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a Kit. 285. §-ának (9) bekezdése szerinti felmentés kezdeményezésére általános jelleggel, a Kit. 89. §-ának (3) bekezdésében foglalt kinevezésmódosítási esetkörök figyelembe vétele nélkül volt lehetőség. A panaszos nem kérte a felmentését. Utalt arra, hogy a Kit. újraszabályozta a kormányzati szolgálati jogviszonyt, a panaszos alap- és pótszabadságát ennek megfelelően kellett megállapítani.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A kormányzati igazgatási szerv a Kit. 285. §-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének határidőben eleget tett, a panaszost jogviszonyának átalakulásáról beosztási okiratban tájékoztatta. A jogviszonyok ex lege átalakulására tekintettel a munkáltatói jogkör gyakorlójának a Kit. által előírt kötelezettsége volt a Kit. 86. §-a (1) bekezdésének b) pontja, valamint a Kit. 86. §-ában foglalt alaki és tartalmi követelményeknek megfelelő beosztási okirat kiállítása. A panaszos jogviszonyára a támadott munkáltatói intézkedés meghozatalkor a Kit. volt alkalmazható.

A jogalkotó a Kit. 285. §-ának (9) bekezdésében különleges helyzetet teremtett azért, hogy a jogviszony-átalakulással érintett tisztviselők számára biztosította annak lehetőségét, hogy kérelmük alapján a felmentéshez fűződő jogkövetkezmények alkalmazásával történjen meg jogviszonyuk megszüntetése. A Kit. 285. §-ának (9) bekezdése általános jelleggel biztosította a kormánytisztviselő számára felmentésének kérelmezését, ebben az esetben a Kit. 89. §-ának (3) bekezdését nem kell alkalmazni.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a beosztási okirat tartalma alapján a panaszosnak kellő adat állt rendelkezésére ahhoz, hogy eldönthesse, kéri-e jogviszonyának felmentéssel történő megszüntetését. Mivel a panaszos ilyen kérelmet nem nyújtott be, a kormányzati igazgatási szerv nem is menthette őt fel. Az öt munkanapos törvényi határidőn túl ilyen kérelem már nem terjeszthető elő.

A Kit. a korábbi szabályozáshoz képest felváltotta a szenioritáson alapuló előmenetelt, az új rendszerben a díjazás nem az eltöltött szolgálati időhöz kötött, hanem hangsúlyosabb szerephez jut a képesség, a hozzáértés, a kompetenciák és a teljesítmény. Ez a rendszer a jelenleginél nagyobb rugalmasságot enged a munkáltatói jogkör gyakorlójának a tisztviselő teljesítményének elismerésére, ösztönzésére. A szenioritás elvén alapuló előmeneteli rendszert az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák váltották ki.

A munkáltatói jogkör gyakorlója az új szabályozás alapulvételével a panaszost „vezető-kormánytanácsos” kategóriába besorolta, és illetményét az e kategóriához tartozó kereten belül, korábbi illetményének figyelembevételével határozta meg.

A szabadságra vonatkozó szabályok a korábbi szabályozáshoz képest jelentősen átalakultak. A Kit. 128. §-ának (1) bekezdése alapján a kormánytisztviselőnek évente húsz munkanap alapszabadság jár. A Kit. kifejezetten szakított a szenioritás elvével, és az ezen alapuló előmeneteli rendszert kiváltották az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák. A Kit. 128. §-ának (3) bekezdése az álláshely besorolásától függően állapít meg pótszabadságot, amely besorolás már nem kötődik a kormányzati szolgálati jogviszonyban töltött időhöz. A Kit. szabadság megállapítására vonatkozó rendelkezései szerint a panaszost évente mindösszesen huszonöt munkanap szabadság illeti meg.

Az körülmény, miszerint a szabadság mértékének a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján történő számítása a panaszost hátrányosan érinti, a szabadság megállapítása során nem vehető figyelembe, a kormányzati igazgatási szerv a mindenkor hatályos jogi szabályozás alapján köteles eljárni, attól eltérni nincsen lehetősége. A törvényi szabályozás Alaptörvénybe ütközését a Döntőbizottság nem vizsgálhatja.

A Döntőbizottság a közszolgálati panaszt az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján elutasította.

8. eset

A kormányzati igazgatási szerv a Kit. 89. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint mérlegelési jogkörében dönthet a személyi állományában lévő kormánytisztviselő vezetői vagy nem vezetői álláshelyen történő foglalkoztatásáról, valamint az álláshelyhez tartozó besorolási fokozat szerinti illetmény meghatározásáról a besorolási kategóriához tartozó illetménysáv keretein belül. A Kit. rendelkezéseire figyelemmel a kormányzati igazgatási szerv szabadon eldöntheti azt is, hogy tevékenységének ellátása során mely kormánytisztviselőkkel és meddig kíván vezetői minőségükben együttműködni.

A kormányzati igazgatási szerv szabadon dönthet arról, hogy a szervezeti egységének vezetésével összefüggő feladatellátást a helyettesítés jogintézményére vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával kívánja-e biztosítani vagy az osztályvezető álláshelyre a távollévő kormánytisztviselő helyett egy másik kormánytisztviselőt nevez ki.

Munkáltatói intézkedés: A kormányzati igazgatási szerv a panaszos kinevezését akként módosította, hogy „osztályvezető” besorolási fokozatból „vezető-hivatalitanácsos” besorolási fokozatba helyezte, havi illetményét 400.000 forint összegben határozta meg.

A panaszos érvelése: A panaszos a támadott munkáltatói intézkedés jogellenességének megállapítását és eljárási költség megfizetését kérte. Előadta, hogy osztályvezetői álláshelyen foglalkoztatták, 2019. év őszén várandós lett, kezelőorvosa veszélyeztetett terhesnek nyilvánította, amely miatt keresőképtelen lett. Várandósságáról a kormányzati igazgatási szervet tájékoztatta. Hivatkozott illetményének csökkenésére, valamint az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére, védett tulajdonságként megjelölte az anyaságot (terhességet) és az egészségi állapotot. A támadott kinevezésmódosítást - álláspontja szerint - az indokolta, hogy keresőképtelensége miatt az osztályvezető álláshelyhez tartozó feladatokat nem tudta ellátni. Utalt arra, hogy a helyettesítése megoldható lett volna, kinevezését megelőzően is több hónapig működött a szervezeti egység vezető nélkül, helyettesítéssel. A korábbi munkája alapján tartották alkalmasnak a vezetői álláshelyre, erre tekintettel kapott kinevezést.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a támadott kinevezésmódosítást az indokolta, hogy az osztályvezetői feladatok hosszabb ideje ellátatlanok voltak, és azok elvégzéséről gondoskodni kellett. A kormányzati igazgatási szerv köteles gondoskodni a jogszabályokban számára előírt feladatok ellátásáról, figyelemmel a rendelkezésére álló álláshelyeken foglalkoztatottak személyi létszámára is. Utalt arra, hogy az érintett osztályon két ügyintéző és egy osztályvezető látja el a hatósági feladatokat, ezért az osztályvezető tartós kiesése működési nehézségeket okozhat.

Az osztályvezetői feladatok már több hónapja ellátatlanok voltak, ebből is következik, hogy a támadott kinevezésmódosítás közvetlen oka a munkavégzés megoldatlansága és annak jövőbeli ellátása lehetőségének a megteremtése volt. A kormányzati igazgatási szerv jogosult arra, hogy kinevezett szakmai vezetője helyett másik kormánytisztviselő kinevezésével biztosítsa a feladatellátást. Előadta, hogy a panaszos ténylegesen 7 napot dolgozott osztályvezetőként, majd két hónapig folyamatosan betegállományban volt. A feladatellátás a kis létszámra és az újonnan belépett kormánytisztviselőre tekintettel helyettesítéssel nem volt megoldható sem közép, sem hosszú távon, legfeljebb csak átmenetileg. Kiemelte az osztályvezető többletfelelősségét, kiadmányozási és irányítási jogosultságát, valamint az általa nyújtott szakmai iránymutatás szükségességét és fontosságát. Előadta, hogy a panaszos nem volt gyakorlott vezető, magatartása ezen rövid időszak alatt, de az követően sem támasztotta alá a megelőlegezett bizalmat, amire vezetői megbízását alapították.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

I. Kinevezésmódosítás vizsgálata

A támadott munkáltatói intézkedés jogalapja a Kit. 89. §-ának (1) bekezdése. A kormányzati igazgatási szerv a Kit. 89. §-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint mérlegelési jogkörében dönthet a személyi állományában lévő kormánytisztviselő vezetői vagy nem vezetői álláshelyen történő foglalkoztatásáról, valamint az álláshelyhez tartozó besorolási fokozat szerinti illetmény meghatározásáról a besorolási kategóriához tartozó illetménysáv keretein belül. E körben a Döntőbizottság osztja a kormányzati igazgatási szerv álláspontját, miszerint jogosult arra, hogy a kinevezett szakmai vezetője helyett másik kormánytisztviselő kinevezésével biztosítsa a feladatellátást. A kormányzati igazgatási szerv szabadon eldöntheti azt is, hogy tevékenységének ellátása során mely kormánytisztviselővel és meddig kíván vezetői minőségükben együttműködni. Jelen ügyben a kormányzati igazgatási szerv a panaszost a továbbiakban nem kívánta vezetőként foglalkoztatni, amely döntés szükségszerűen együtt járt a panaszos kinevezésének módosításával, álláshelyének és illetményének megváltoztatásával.

A panaszos a beosztási okirat módosításának jogszerűségét az egyenlő bánásmód követelményének megsértésére hivatkozással vitatta, ezen felül kizárólag azt sérelmezte, hogy a kormányzati igazgatási szerv visszaható hatállyal rendelkezett osztályvezetői kinevezésének 2019. december 1. napjával történő módosításáról.

II. Az egyenlő bánásmód követelménye megsértésének vizsgálata

A panaszos az egyenlő bánásmód követelményének megsértése körében előadta, hogy illetménye csökkent, várandós, várandóssága magas rizikójú, melynek igazolására szakorvosi igazolást csatolt. Álláspontja szerint a kormányzati igazgatási szerv azért módosította a beosztási okiratát, mert keresőképtelensége miatt az osztályvezető álláshelyhez tartozó feladatait ellátni nem tudta. Utalt arra, hogy távolléte jogszerű volt, azt keresőképtelensége, illetve várandóssága indokolta, és emiatt őt nem érheti hátrány.

A panaszos megjelölte az illetménycsökkenést eredményező kinevezésmódosítást mint elszenvedett hátrányt, védett tulajdonságaként pedig egészségi állapotát és anyaságát (terhességét), valamint állította, hogy összefüggés van a hivatkozott hátrány és az általa megjelölt védett tulajdonságok között.

Az Ebktv. 8. §-ának h) és l) pontja értelmében közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt egészségi állapota, anyasága (terhessége) miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a panaszos eleget tett az Ebktv. 19. §-ának (1) bekezdésében előírt valószínűsítési kötelezettségének.

A felek között nem képezte vita tárgyát, hogy a panaszos által valószínűsített körülmények fennálltak, a kormányzati igazgatási szerv a fenti körülmények közötti okozati összefüggést azonban vitatta.

Az Ebktv. 19. §-a (2) bekezdésének b) pontja keretében a kormányzati igazgatási szerv előadta, hogy nem vitatja a keresőképtelenség jogszerűségét, okirati bizonyítékkal alátámasztotta, hogy a panaszos várandósságának tényéről tudomást szerzett. Utalt az érintett szervezeti egység kis létszámára, valamint arra, hogy az osztályvezetői feladatok ellátása korábban sem volt biztosított. Kiemelte, hogy a panaszos osztályvezetői kinevezését követően sem történt változás a feladatellátással összefüggésben, mivel a panaszos rövid időn belül várandósságára – majd megállapított magas rizikójú várandósságára – tekintettel 2020. évben is fennálló keresőképtelen állományba került. Ebből következett, hogy az osztályvezetői feladatok több hónapra ismételen elláthatatlanok maradtak, ezért kizárólag munkaszervezési szempontból, a munkavégzés jövőbeli ellátása lehetőségének megteremtése okán döntött a panaszos beosztási okiratának módosításáról.

Az érintett szervezeti egység a támadott kinevezésmódosítást megelőzően több hónapig kinevezett osztályvezető nélkül működött, az osztályvezetői feladatok ellátását helyettesítéssel oldották meg. A Döntőbizottság megítélése szerint ugyanakkor a kormányzati igazgatási szerv szabadon dönthet arról, hogy a szervezeti egységének vezetésével összefüggő feladatellátást a helyettesítés jogintézményére vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával kívánja-e biztosítani, vagy az osztályvezető álláshelyre a távollévő kormánytisztviselő helyett egy másik kormánytisztviselőt nevez ki. Erre tekintettel nem megalapozott azon panaszosi hivatkozás, miszerint akkor járt volna el jogszerűen a kormányzati igazgatási szerv, ha a panaszos távollétének idejére helyettes vezetőt nevez ki, erre a kormányzati igazgatási szerv nem köteles.

A kormányzati igazgatási szerv által az Ebktv. 19. §-ának (2) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettség körében előadott indokok hitelt érdemlően alátámasztják az egyenlő bánásmód követelményére irányadó jogszabályi előírások betartását. A kormányzati igazgatási szerv döntése kizárólag az érintett szervezeti egységnél speciális szakterületet jelentő hatósági feladatellátással összefüggésben felmerült munkaszervezési kérdések megoldásán alapult.

A kormányzati igazgatási szerv a döntőbizottsági eljárás során alátámasztotta, hogy a panaszos védett tulajdonságai és a támadott munkáltatói intézkedés között a fentiek okán okozati összefüggés nem állt fenn, figyelemmel arra is, hogy a kormányzati igazgatási szervnek a szervezeti egység vezetésével összefüggő feladatellátást biztosítani kellett. A kormányzati igazgatási szerv intézkedése és a panaszos várandóságáról való tudomásszerzése között eltelt hosszabb idő is alátámasztja, hogy nem közvetlenül a panaszos várandóságának ténye szolgált a beosztási okirat módosításának alapjául. A felek között a tekintetben is egyetértés volt, hogy a panaszos a keresőképtelensége időtartama alatt szintén részesült a motivációs elismerésben, a kormányzati igazgatási szerv a panaszost a többi kollégával azonos elbánásban részesítette.

A Döntőbizottság a közszolgálati panaszt az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján elutasította.

9. eset

A központi közigazgatásban a korábban a szenioritás elvére épülő előmeneteli rendszert a Kit. új alapokra helyezte: a díjazás már nem az eltöltött szolgálati időhöz kötődik, hanem hangsúlyosabb szerephez jut a képesség, a hozzáértés, a kompetenciák és a teljesítmény.

A Kit. novella 2020. január 1-jétől jelentősen módosította a területi közigazgatásra vonatkozó szabályokat, és egységesen a Kit. 1. sz. mellékletét (annak besorolási fokozatait és illetmény-sávjait) rendelte alkalmazni a kormányhivatalok, a központi hivatalok, valamint a kormányhivatalok kormánytisztviselői részére.

A Kit. 296. §-ának (2) bekezdése értelmében a munkáltatói jogkör gyakorlójának 2020. március 16-ig kellett módosítania a tisztségviselő kinevezését; abban megállapítania az új álláshelyét és az illetményét. Ennek korlátja a Kit. 296. §-ának (5) bekezdése alapján az volt, hogy az illetmény – figyelemmel az a) és b) pontban foglaltakra is – nem lehetett kevesebb annál, mint amekkora összegre a tisztségviselő illetményként a kinevezési okmány alapján 2019. december 31-én jogosult volt.

Munkáltatói intézkedés: A Kit. 89. §-ának (1) bekezdésén, valamint 296. §-ának (2) bekezdésén alapuló egyoldalú kinevezésmódosítás, melyben a kormányzati igazgatási szerv a panaszos álláshelyét „vezető-hivatalitanácsos” besorolási fokozatban, a havi illetményét 2020. április 1. napjától 480.000 forintban állapította meg.

A panaszos érvelése: A panaszos a besorolási fokozatának megváltoztatását, valamint illetményének emelését kérte. Álláshelyének besorolási fokozatával nem értett egyet, végzettségeire, szakmai gyakorlatára és az általa ellátott feladatokra tekintettel a megállapított illetményét is alacsonynak tartotta. Ezzel összefüggésben megjelölte, hogy a sérelmezett kinevezésmódosítást megelőzően milyen besorolási kategóriába tartozott.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a panaszos kinevezését a Kit. 296. §-ában foglalt rendelkezésekre tekintettel, azok betartásával módosította. Álláspontja szerint a fővárosi és megyei kormányhivatalok korábbi előmeneteli rendszerét felváltó új rendszerben az álláshelyekkel történő gazdálkodás során a szenioritás, a közszolgálatban eltöltött idő, illetve az iskolai végzettség a korábbiakkal ellentétben már nem alapvető szempont. A rendelkezésre álló besorolási fokozatok számát a Kormány állapította meg, amelyen belül mérlegelési jogkörében eljárva dönthetett az álláshelyekkel való gazdálkodása körében arról, hogy mely tisztségviselőt milyen álláshelyre, besorolási fokozatba sorolta.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A Döntőbizottság által megállapított tényállás szerint a panaszost 2020. április 1. napját megelőzően „kormányhivatali főtanácsos I.” előmeneteli fokozatú álláshelyen foglalkoztatták. A kormányzati igazgatási szerv a Kit. 89. §-ának (1) bekezdése és a Kit. 296. §-a (2) bekezdése alapján elkészítette a panaszos kinevezésének módosítását. A hivatkozott intézkedésben a panaszos álláshelyének besorolási fokozatát a Kit. 57. §-ának (2) bekezdése és 296. §-ának (3) és (4) bekezdése alapján „vezető-hivatalitanácsos” kategóriában határozta meg, valamint a Kit. 134. §-ának (1) és (2) bekezdése és 296. §-a alapján megállapította a havi illetményét.

A Kit. – annak 2019. évi hatálybelépésétől – az illetmény, az előmenetel és a szabadságok szempontjából a központi közigazgatás (a minisztériumok, központi hivatalok és kormányzati főhivatalok) kormánytisztviselőitől elkülönülten kezelte a fővárosi és megyei kormányhivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket és kormányzati ügykezelőket. A központi közigazgatásban a korábban a szenioritás elvére épülő előmeneteli rendszert a Kit. új alapokra helyezte: a díjazás már nem az eltöltött szolgálati időhöz kötődik, hanem hangsúlyosabb szerephez jut a képesség, a hozzáértés, a kompetenciák és a teljesítmény. A területi közigazgatás kormánytisztviselőinek és kormányzati ügykezelőinek előmeneteli rendszere azonban továbbra is a szenioritás elvére épült, az irányadó fizetési fokozatokat és hozzájuk tartozó illetménysávokat a Kit. 2. sz. melléklete szabályozta. A Kit. novella 2020. január 1-jétől jelentősen módosította a területi közigazgatásra vonatkozó szabályokat, és egységesen a Kit. 1. sz. mellékletét (annak besorolási fokozatait és illetménysávjait) rendelte alkalmazni a kormányhivatalok, a központi hivatalok, valamint a kormányhivatalok kormánytisztviselői részére.

A Kit. novella indokolása szerint a kormányzati igazgatási rendszer egységesítésének 2018-ban megkezdett folyamatát folytatva a módosítás megszüntette a területi és a központi közigazgatás személyi állományára vonatkozó szabályozás kettősségét: a kormányhivatalok tisztviselőire is kiterjesztette a Kit. által bevezetett illetmény- és elismerési rendszert, felváltva a szenioritás elvét. Az új rendszer a korábbinál nagyobb rugalmasságot enged a munkáltatói jogkör gyakorlójának a tisztviselő teljesítményének elismerésére, ösztönzésére. A szenioritás elvén alapuló előmeneteli rendszert tehát a területi közigazgatásban is az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák váltották fel.

A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit. 57. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint a panaszost a Kit. 1. melléklete II. illetménytáblájának (Illetménytábla a kormányzati főhivatalok, központi hivatalok, valamint a kormányhivatalok részére) „vezető-hivatalitanácsos” besorolási fokozatába sorolta be, a panaszos illetményét a Kit. 134. §-ának (1) bekezdése alapján az e kategóriához tartozó kereten belül határozta meg.

A Kit. 296. §-ának (5) bekezdése az illetmény meghatározásának korlátjaként azt rögzíti, hogy az illetmény besorolási kategóriához tartozó sávon belül megállapított összegének legalább a 2019. december 31. napján fennálló illetmény összegét el kell érnie, figyelemmel a jogviszonyban töltött ideje alapján az illetmény összegében 2020. január 1. után bekövetkező változásra, illetve a 2020. január 1. utáni vezetői álláshelybetöltésre, vagy vezetői álláshely betöltését követően nem vezetői álláshely betöltésére, illetve az erre figyelemmel megállapított illetményre is. Tekintettel arra, hogy a panaszos illetménye a kinevezés módosítását megelőzően alacsonyabb volt, e feltétel a panaszos esetében teljesült.

A Döntőbizottság a fentiek alapján megállapította, hogy a kinevezés egyoldalú módosítása során a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el.

A Döntőbizottság mindezek alapján az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján a panasz elutasításáról rendelkezett.

10. eset

A Kit. 296. §-ának (3) bekezdése szerinti kinevezésmódosítással érintett kormánytisztviselők álláshelyi elismerésre jogosító idejének kezdetét a Kit. 296. §-ának (4) bekezdése egyértelműen meghatározza. A Kit. novella által érintett, a területi közigazgatás személyi állományában tartozó kormánytisztviselők álláshelyüket 2020. április 1-jétől töltik be, ezért esetükben az álláshelyi elismerésbe beszámítót időt is ettől az időponttól kell számítani.

Munkáltatói intézkedés: A kormányzati igazgatási szerv a Kit. 89. §-ának (1) bekezdése, valamint 296. §-ának (2) bekezdése alapján elkészítette a panaszos beosztási okiratát, melyben álláshelyét „vezető-hivataltanácsos” besorolási fokozatban, havi illetményét 2020. április 1. napjától bruttó 365.000 forintban állapította meg, az álláshelyi elismerésre jogosító idejének kezdetét pedig 2020. április 1. napjában rögzítette.

A panaszos érvelése: A panaszos kérte álláshelyének magasabb besorolási fokozatba történő átsorolását, valamint illetményének emelését. Sérelmezte, hogy a támadott munkáltatói intézkedésben álláshelyének besorolását nem „hivatali főtanácsos I.”, hanem „vezető-hivataltanácsos” kategóriában állapították meg. Álláspontja szerint húszéves szakmai tapasztalata magasabb besorolási fokozatba sorolását indokolná, ezen felül ingatlanrendező földmérő minősítéssel is rendelkezik, amely munkavégzése során elengedhetetlen. Kitért arra, hogy pótszabadságának mértéke is jelentősen – tíz napról öt napra – csökkent. Előadása szerint próbaidejének leteltét követően illetményemelést ígértek számára, ami azonban a sérelmezett kinevezésmódosításban nem tükröződik. Hozzátette, hogy közvetlen kollégái közül többen kaptak 20%-os illetményemelést, köztük olyan pályakezdő is, aki hozzá hasonlóan nemrég került a kormányzati igazgatási szerv állományába. Sérelmezte továbbá, hogy kinevezésmódosítását megelőzően kormányzati szolgálati jogviszonyának számított kezdő időpontjaként 2000. február 5. napját állapították meg, a támadott munkáltatói intézkedésben pedig álláshelyi elismerésre jogosító idő kezdete 2020. április 1. napja.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy a Kit. hatályba lépését követően a kormánytisztviselők munkáltatója a Kormány lett, a munkáltatói jogokat pedig a kormányzati igazgatási szervek vezetői gyakorolják felettük. Hozzátette, hogy a Kit. 2020. január 1. napján hatályba lépett módosítása a területi közigazgatás kormánytisztviselőire is kiterjesztette a központi közigazgatásban korábban bevezetett illetmény- és előmeneteli rendszert, felváltva a szenioritás elvére épülő előző rendszert. Kitért arra, hogy az új szabályozás szerint a kormánytisztviselő iskolai végzettsége, szakképzettsége, illetve kormányzati szolgálatban eltöltött ideje már nem olyan szempontok, amelyeket a munkáltatói jogkör gyakorlójának a kormánytisztviselő álláshelye besorolásának meghatározása során kötelezően figyelembe kell vennie. Utalt arra, hogy az álláshelyi elismerésre jogosító idő, illetve a kormányzati szolgálati jogviszony szempontjából elismert idő egymástól különálló jogintézmények. Kifejtette, hogy a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonya szempontjából figyelembe vett idejének kezdőnapját a panaszos kinevezésének módosítása nem érintette, ezért az változatlanul 2000. február 5. napja. Előadta, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a besorolási fokozatokhoz tartozó illetménysávon belül jogosult a kormánytisztviselő illetményének megállapítására, ez azonban nem jelenti azt, hogy a tisztviselők számára megszűnt volna az előrelépés lehetősége. A munkáltatói jogkör gyakorlója ugyanis jogosult az illetmény módosítására, továbbá arra a Kit. 134. §-ának (5) bekezdése is lehetőséget biztosít a kormánytisztviselő teljesítményértékelése alapján. Hivatkozott arra, hogy a Kit. 128. §-ának (1) és (4) bekezdése pontosan meghatározza a kormánytisztviselőket megillető alap- és pótszabadság mértékét. A szabadság Kit.-ben meghatározott mértékének módosítására a kormányzati igazgatási szervnek nincsen lehetősége.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a panaszt elutasította.

A panaszost 2020. április 1. napját megelőzően „kormányhivatali főtanácsos I.” előmeneteli fokozatú álláshelyen foglalkoztatták, illetménye havi 330.000 forint volt.

A kormányzati igazgatási szerv a Kit. 59. §-ára, 89. §-ának (1) bekezdésére és a Kit. 296. §-a (2) bekezdésére hivatkozással elkészítette a panaszos kinevezésének módosítását (beosztási okiratát), melyben a panaszos álláshelyének besorolási fokozatát 2020. április 1. napjától a Kit. 57. §-ának (2) bekezdése és 296. §-ának (3) és (4) bekezdése alapján „vezető-hivatalitanácsos” kategóriában, havi illetményét a Kit. 134. §-ának (1) és (2) bekezdése és 296. §-a alapján bruttó 365.000 forintban állapította meg.

A panaszos szabadságának mértékével kapcsolatban hivatkozott a Kit. 128. §-ában és 155. §-ában foglalt rendelkezésekre. A Kit. 144. §-a és 296. §-ának (10) bekezdése alapján a panaszos álláshelyi elismerésre jogosító szolgálati idejének kezdetét 2020. április 1. napjában határozta meg. A támadott munkáltatói intézkedés szerint a panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának tartalma egyebekben nem módosult.

A Kit. – annak 2019. évi hatálybelépésétől – az illetmény, az előmenetel és a szabadságok szempontjából a központi közigazgatás (a minisztériumok, központi hivatalok és kormányzati főhivatalok) kormánytisztviselőitől elkülönülten kezelte a fővárosi és megyei kormányhivatalokban dolgozó kormánytisztviselőket és kormányzati ügykezelőket. A központi közigazgatásban a korábban a szenioritás elvére épülő előmeneteli rendszert a Kit. új alapokra helyezte: a díjazás már nem az eltöltött szolgálati időhöz kötődött, hanem hangsúlyosabb szerephez jutott a képesség, a hozzáértés, a kompetenciák és a teljesítmény.

A területi közigazgatás kormánytisztviselőinek és kormányzati ügykezelőinek előmeneteli rendszere azonban továbbra is a szenioritás elvére épült, az irányadó fizetési fokozatokat és hozzájuk tartozó illetménysávokat a Kit. 2. sz. melléklete szabályozta. A Kit. novella 2020. január 1-jétől jelentősen módosította a területi közigazgatásra vonatkozó szabályokat, és egységesen a Kit. 1. sz. mellékletét (annak besorolási fokozatait és illetménysávjait) rendelte alkalmazni a kormányzati főhivatalok, a központi hivatalok, valamint a kormányhivatalok kormánytisztviselői részére.

A Kit. novella indokolása szerint a kormányzati igazgatási rendszer egységesítésének 2018-ban megkezdett folyamatát folytatva a módosítás megszüntette a területi és a központi közigazgatás személyi állományára vonatkozó szabályozás kettősségét: a kormányhivatalok tisztviselőire is kiterjesztette a Kit. által bevezetett illetmény- és elismerési rendszert, felváltva a szenioritás elvét. Az új rendszer a korábbinál nagyobb rugalmasságot enged a munkáltatói jogkör gyakorlójának a tisztviselő teljesítményének elismerésére, ösztönzésére. A szenioritás elvén alapuló előmeneteli rendszert tehát a területi közigazgatásban is az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák váltották fel.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a kormányzati igazgatási szerv a Kit. 296. §-ának (2) bekezdése szerinti határidő betartásával, a Kit. 71. §-ának (11) bekezdésében meghatározott formai követelményeknek megfelelően módosította a panaszos kinevezését.

A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit. 57. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint a panaszost „vezető-hivatalitanácsos” besorolási fokozatába sorolta be, amely besorolási fokozathoz tartozó illetmény alsó határa 300.000 forint, felső határa 500.000 forint. A panaszos illetményét a Kit. 134. §-ának (1) bekezdése alapján az e kategóriához tartozó kereten belül határozta meg 365.000 forint összegben.

A Kit. 296. §-ának (5) bekezdése az illetmény meghatározásának korlátjaként azt rögzíti, hogy az illetmény besorolási kategóriához tartozó sávon belül megállapított összegének legalább a 2019. december 31. napján fennálló illetmény összegét el kell érnie, figyelemmel a jogviszonyban töltött ideje alapján az illetmény összegében 2020. január 1. után bekövetkező változásra, illetve a 2020. január 1. utáni vezetői álláshelybetöltésre, vagy vezetői álláshely betöltését követően nem vezetői álláshely betöltésére, illetve az erre figyelemmel megállapított illetményre is. Tekintettel arra, hogy a panaszos illetménye a kinevezés módosítását megelőzően 330.000 forint volt, e feltétel a panaszos esetében teljesült.

A panaszos által sérelmezett kevesebb munkanap szabadsággal kapcsolatban a Döntőbizottság utalt rá, hogy a Kit. 86. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a beosztási okirat módosításának (kinevezésmódosításnak) nem kötelező eleme a szabadság meghatározása. A Kit. 86. §-ának (4) bekezdése szerint ugyanakkor a kinevezési okmány – amelynek a beosztási okirat a részét képezi – a kormányzati szolgálati jogviszonyt érintő egyéb kérdésekről is rendelkezhet. A kormányzati igazgatási szerv a támadott okiratban helytállóan állapította meg, hogy a panaszos 20 munkanap alapszabadságra és a betöltött álláshely besorolásától függően évente pótszabadságra jogosult.

A kormánytisztviselő alap- és pótszabadságára vonatkozó szabályokat a Kit. 128. §-a, a gyermeket nevelő kormánytisztviselő pótszabadságára vonatkozó speciális szabályokat a Kit. 155. §-a tartalmazza. E rendelkezések egyértelműen meghatározzák, hogy az érintett kormánytisztviselő hány munkanap szabadságra jogosult.

A Kit. novella a fentebb említettek szerint a szabadságok tekintetében is egységes szabályozást vezetett be a kormányhivatalok és központi hivatalok, valamint a kormányzati főhivatalok vonatkozásában a Kit. 128. §-ának (4) bekezdése egységesen rendelkezik a fenti kormányzati igazgatási szervek állományában foglalkoztatott tisztviselők pótszabadságának mértékéről.

Az a körülmény, hogy a szabadság mértékének a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján történő számítása a panaszost hátrányosan érinti, a szabadság megállapítása során nem vehető figyelembe, a kormányzati igazgatási szerv a mindenkor hatályos jogi szabályozás alapján köteles eljárni, attól eltérni nincs lehetősége.

A panaszos sérelmezte, hogy míg kormányzati szolgálati jogviszonyának számított kezdő időpontját kinevezésében 2000. február 5. napjában határozták meg, a támadott kinevezésmódosításban foglaltak szerint 2020. április 1. napja az álláshelyi elismerésre jogosító idő kezdő napja.

Az álláshelyi elismerés a Kit. által bevezetett új szemléletű – álláshely-alapú – személyügyi igazgatáshoz kapcsolódó új jogintézmény, melynek az a rendeltetése, hogy a korábbi előmeneteli rendszer eltörlését követően is lehetőséget biztosítson azon kormánytisztviselők elismerésére, akik egyazon álláshelyen, adott besorolásban végzik tartósan a munkájukat.

A Kit. 296. §-ának (3) bekezdése szerinti kinevezésmódosítással érintett kormánytisztviselők álláshelyi elismerésre jogosító idejének kezdetét a Kit. 296. §-ának (4) bekezdése egyértelműen meghatározza, a kormányzati igazgatási szerv a fenti rendelkezéseknek megfelelően járt el annak meghatározásakor. A kormányzati igazgatási szerv helyesen hivatkozott továbbá arra, hogy a panaszos kormányzati szolgálati jogviszony szempontjából elismert idejének kezdete változatlanul a panaszos kinevezésében megjelölt időpont, mivel azt a sérelmezett kinevezésmódosítás nem érintette.

A Döntőbizottság megállapította, hogy sérelmezett kinevezésmódosítás során a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, melyre tekintettel az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján a panasz elutasításáról rendelkezett.

11. eset

A Kit. a központi közigazgatásban megszüntette a szenioritás elvét. A Kit. 286. §-ának (4) bekezdése szerint az új besorolási fokozat, valamint az illetmény meghatározásakor a munkáltatói jogkör gyakorlójának figyelembe kellett vennie az érintett kormánytisztviselő 2018. második félévi teljesítményértékelését és éves minősítését.

A panaszos 2018. év második félévi teljesítményértékelését el kellett volna készíteni. A kormányzati igazgatási szerv tévesen hivatkozott az Áttv. TÉR rendeletben foglaltakra, figyelemmel arra, hogy e rendelet személyi hatálya nem terjed ki a panaszosra, mivel az a fővárosi és megyei kormányhivatalok állami tisztviselőire és állami ügykezelőire vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A panaszos azonban 2018. évre vonatkozóan rendelkezett éves minősítéssel, amelynek eredménye a kivételes kategóriába tartozott. Figyelemmel arra, hogy a kormányzati igazgatási szerv nem a Kit. 286. §-ának (1) bekezdése által kötelezően előírt minimum összegben határozta meg a panaszos illetményét, hanem azt több mint húsz százalékkal megemelte, alappal nem állítható, hogy a kormányzati igazgatási szerv ne vette volna figyelembe a panaszos minősítését.

Munkáltatói intézkedés: A panaszos kormányzati szolgálati jogviszonyának Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonná történő átalakulásáról szóló beosztási okirat, amelyben a kormányzati igazgatási szerv a panaszos álláshelyének besorolását „vezető-kormánytanácsos” kategóriában, illetményét 2019. március 1. napjától bruttó 350.000 forint összegben állapította meg.

A panaszos érvelése: A panaszos elsődlegesen a beosztási okirat hatályon kívül helyezését és azt kérte, hogy a Döntőbizottság utasítsa a kormányzati igazgatási szervet indokolással ellátott, „új határozat meghozatalára”, amelyben illetményét bruttó 575.000 forintban állapítja meg. Másodlagosan a beosztási okirat hatályon kívül helyezését, valamint a kormányzati igazgatási szerv indokolással ellátott „új határozat meghozatalára” utasítását kérte olyan tartalommal, hogy abban az illetménye legalább a besorolási fokozatához tartozó illetménysáv középértékében kerüljön megállapításra. Harmadlagos kérelemként előadta, hogy a Döntőbizottság utasítsa a kormányzati igazgatási szervet olyan „új határozat meghozatalára”, amelyben illetménye a vele azonos feladatkört ellátó kollégájával megegyező összegben kerül megállapításra. Utalt arra, hogy kormányzati szolgálati jogviszonyának átalakulását megelőzően 12 éves kormányzati szolgálati jogviszonyban eltöltött idejére tekintettel illetménye a Kttv. szerinti I. besorolási osztály „Vezető-tanácsosi” besorolási fokozat 9. számú fizetési fokozatába tartozott. A jogviszony átalakulását megelőzően idegennyelv-tudási pótlékkal együtt bruttó illetménye 289.900 forint volt. Álláspontja szerint a kormányzati igazgatási szerv a beosztási okirat szerinti illetményének megállapításakor figyelmen kívül hagyta a 2018. évre vonatkozó 91,22 %-os minősítését. A kormányzati igazgatási szerv által jogellenesen elmulasztott teljesítményértékelés hiánya nem értékelhető a terhére. Hozzátette, hogy amennyiben az illetménye meghatározásakor csak a 2018. decemberi illetmény összegére kellett figyelemmel lenni, úgy érvényesülnie kellett volna az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elvnek. Kitért arra, hogy azonos feladatkört ellátó kollégájának illetményét bruttó 400.000 forintban határozták meg. Sétrelmezte, hogy a kormányzati igazgatási szerv az illetmény megállapításánál nem vette figyelembe végzettségét, nyelvismeretét, családi állapotát, az új jogállási törvény rendelkezései alapján megemelkedett rendelkezésre állási időt, továbbá azt, hogy kiemelten fontos feladatokat látott el. Álláspontja szerint arra figyelemmel állapították meg az illetményét az illetménysávhoz tartozó legalacsonyabb összegben, hogy jogviszonyát felmentéssel megszüntették, és tudatában voltak annak, hogy egy esetleges jogvitában a beosztási okirat szerinti illetményt kell alapul venni a kártérítés, illetve elmaradt illetmény összegének meghatározásakor.

A kormányzati igazgatási szerv védekezése: A kormányzati igazgatási szerv a panasz elutasítását kérte. Előadta, hogy semmilyen jogi szabályozás nem írta elő, hogy a panaszost melyik kategóriába kellett besorolni, az a kormányzati igazgatási szerv mérlegelési jogkörébe tartozott. A kormányzati igazgatási szerv a panaszost a 2. kategóriába sorolta, melynek eredményeképpen illetménye több mint 20%-kal emelkedett. Kitért arra, hogy az illetmény megállapításával összefüggésben a Kit. 286. §-ának (1), (3) és (4) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően járt el. Előadása szerint a panaszos esetében Áttv. TÉR rendelet 14. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem készítettek a 2018. év második félévére vonatkozóan teljesítményértékelés.

A Döntőbizottság döntése: A Közszolgálati Döntőbizottság a közszolgálati panaszt elutasította.

A panaszos 2018. március 16. napjával a Kttv. rendelkezései szerinti I. besorolási osztály „Vezető-tanácsos” besorolási fokozat 9. fizetési fokozatába került besorolásra, illetményét bruttó 289.900 forintban határozták meg. A kormányzati igazgatási szerv a 2019. március 12. napján kelt beosztási okiratban tájékoztatta a panaszost, hogy a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a kormányzati szolgálati jogviszonya Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át, egyúttal a panaszos álláshelyének besorolását „vezető-kormánytanácsos” kategóriában, illetményét 2019. március 1. napjától bruttó 350.000 forint összegben állapította meg. Tájékoztatta továbbá munkavégzésének helyéről.

A panaszos Kttv. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonya a Kit. 285. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján 2019. március 1. napjával Kit. szerinti kormányzati szolgálati jogviszonnyá alakult át. A Kit. 285. §-ának (2) bekezdése alapján a panaszost 2019. március 15. napjáig kellett tájékoztatni a jogviszonya Kit. 286. §-ának (1) bekezdése szerinti átalakulásáról, részére a Kit. szerinti kinevezési okmányt ezen időpontig kellett kiállítani. A kormányzati igazgatási szerv a beosztási okiratban e kötelezettségeinek határidőben eleget tett. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy ezt az okiratot a kormányzati igazgatási szerv 2019. március 12. napján küldte meg részére.

A Kit. 286. §-ának (3) bekezdése értelmében a munkáltatói jogkör gyakorlójának 2019. február 15. napjáig kellett megállapítania, hogy a panaszos milyen besorolású álláshelyre kerül, valamint e dátumig kellett meghatározni a panaszos illetményét.

A Kit.-hez a jogalkotó által fűzött részletes indokolásban foglaltak szerint az új törvény a korábbi szabályozáshoz képest felváltotta a szenioritáson alapuló előmenetelt, amely mindezülig a közszféra egyik meghatározó pillére volt. A szenioritáson alapuló rendszerben az előbbre jutást a jogviszonyban eltöltött idő és az erre épülő illetménytábla garantálta, ezzel szemben az új rendszerben a díjazás nem az eltöltött szolgálati időhöz kötött, hanem hangsúlyosabb szerephez jut a képesség, a hozzáértés, a kompetenciák és a teljesítmény. Ez a rendszer a jelenleginél nagyobb rugalmasságot enged a munkáltatói jogkör gyakorlójának a tisztviselő teljesítményének elismerésére, ösztönzésére. A szenioritás elvén alapuló előmeneteli rendszert tehát az álláshelyhez kapcsolódó besorolási kategóriák váltják ki.

A munkáltatói jogkör gyakorlója a Kit.-ben foglalt új szabályozás alapulvételével a panaszost a Kit. 1. mellékletének I. illetménytáblája (Illetménytábla a minisztériumok részére) alapján a vezető-kormánytanácsos besorolási fokozatba sorolta be, amely besorolási fokozathoz tartozó illetmény alsó határa 350.000 forint, felső határa 650.000 forint. A panaszos illetményét az e kategóriához tartozó kereten belül határozta meg 350.000 forint összegben.

A Kit. 286. §-ának (1) bekezdése az illetmény meghatározásának korlátjaként rögzíti, hogy a megállapított illetménynek legalább a 2018. december 1-jén fennálló illetmény összegét el kell érnie. Tekintettel arra, hogy a panaszos illetménye 2018. december 1. napján 289.900 forint volt, e feltétel a panaszos esetében teljesült.

A Kit. 286. §-ának (4) bekezdése szerint a besorolási fokozat, valamint az illetmény meghatározásakor a munkáltatói jogkör gyakorlójának figyelembe kellett vennie az érintett kormánytisztviselő 2018. második félévi teljesítményértékelését és éves minősítését.

A Döntőbizottság ezzel összefüggésben megállapította, hogy a kormányzati igazgatási szervnek el kellett volna készítenie a panaszos 2018. év második félévi teljesítményértékelését. A kormányzati igazgatási szerv tévesen hivatkozott az Áttv. TÉR rendeletben foglaltakra, figyelemmel arra, hogy e rendelet személyi hatálya nem terjed ki a panaszosra, mivel az a fővárosi és megyei kormányhivatalok állami tisztviselőire és állami ügykezelőire vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

A panaszos 2018. év második félévi teljesítményértékelését a Kttv. vonatkozó rendelkezései és a 2019. április 23. napjáig hatályban lévő TÉR rendelet rendelkezései alapján el kellett volna végezni.

A panaszos 2018. évre vonatkozóan rendelkezett éves minősítéssel, amelynek eredménye a kivételes kategóriába tartozott. Figyelemmel arra, hogy a kormányzati igazgatási szerv nem a Kit. 286. §-ának (1) bekezdése által kötelezően előírt minimum összegben határozta meg a panaszos illetményét, hanem azt több mint húsz százalékkal megemelte, alappal nem állítható, hogy a kormányzati igazgatási szerv ne vette volna figyelembe a panaszos minősítését.

A Döntőbizottság megállapította, hogy a sérelmezett munkáltatói intézkedés meghozatala során a kormányzati igazgatási szerv a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, ezért az R. 21. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján a panaszt elutasította.

Jogszabályok rövidítésének jegyzéke:

- Magyarország Alaptörvénye (Alaptörvény)
- A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (Kit.)
- A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCIX. törvény (Kttv.)
- Az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény (Áttv.)
- A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.)
- A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény, valamint egyes törvényeknek a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvénnyel kapcsolatos módosításáról szóló 2019. évi CIX. törvény (Kit. novella)
- Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.)
- A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény egyes átmeneti rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 16/2019. (II. 13.) Korm. rendelet (16/2019. (II. 13.) Korm. rendelet)
- A Közszolgálati Döntőbizottságról szóló 69/2019. (IV.4.) Korm. rendelet (R.)
- A közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I. 21.) Korm. rendelet (TÉR rendelet)
- Az állami tisztviselők teljesítményértékeléséről szóló 354/2017. (XI. 29.) Korm. rendelet (Áttv. TÉR rendelet)

NEMZETI
KUTATÁSI ÉS
FEJLESZTÉSI
HIVATAL

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE